

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci **stěžovatele: S. K.**, a **dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2005, č. j. 36 Az 878/2003 - 51,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Brně byla žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 10. 2003, č. j. OAM - 592/VL - 11 - ZA09 - 2003, zamítnuta; a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podal stěžovatel proti rozsudku Krajského soudu v Brně, jenž mu byl doručen dne 11. 3. 2005, kasační stížnost, která byla stěžovatelem podána na poštu k přepravě dne 11. 4. 2005 a doručena krajskému soudu dne 12. 4. 2005 (kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděná).

Rozsudek byl stěžovateli doručován na uvedenou adresu: P. s. Z., H. 514, Z. u B. Jak vyplývá z poštovní relace rozsudek - písemnost určenou do vlastních rukou - se nepodařilo adresátu doručit, neboť nebyl na uvedené adrese pobytu zastížen, a proto tato písemnost byla uložena na základě předchozí výzvy na poště dne 1. 3. 2005. Nejvyšší správní soud při svém rozhodování vycházel ze skutečnosti, že rozsudek byl stěžovateli doručen dne 11. 3. 2005 (bylo postupováno v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, podle kterého nebude-li uložena písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.).

Stěžovatel byl řádně poučen, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů po doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel však podal kasační stížnost až dne 11. 4. 2005, tedy po marném

uplynutí lhůty, jež uplynula dnem 11. 3. 2005. Na tom nic nemění skutečnost, že si stěžovatel vyzvedl kopii kasační stížnosti napadeného rozsudku osobně u Krajského soudu v Brně dne 31. 3. 2005.

Krajský soud v Brně po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout. Za této situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl neprodleně po jejím obdržení, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu